

Lucis Trust Φθινόπωρο 2022

**Σε Αναζήτηση μιας Νέας Κουλτούρας:
Προοπτικές για την Ανθρώπινη
Άνθηση**

Σεμινάριο Παγκόσμιας Καλής Θέλησης
Διαδικτυακή εκδήλωση - 29 Οκτωβρίου 2022

www.lucistrust.org/Φθινόπωρο

Η κουλτούρα συνδέεται εσωτερικά με εκείνους, οι οποίοι σε κάθε τομέα πολιτισμού, διεισδύουν μέσα από αυτόβουλη προσπάθεια, συγκεκριμένα, με ακρίβεια και πλήρως αφυπνισμένη συνείδηση, στα εσώτερα εκείνα βασίλεια δραστηριότητας της σκέψης που ονομάζουμε δημιουργικό κόσμο. Αυτά είναι τα βασίλεια που ευθύνονται για τον εξωτερικό πολιτισμό.

Αλίκη Μπέιλη

Σε Αναζήτηση μιας Νέας Κουλτούρας – Προοπτικές για την Ανθρώπινη Άνθηση

Αγαπητέ συνεργάτη,

Η “κουλτούρα” είναι μια λέξη που έχει τις μεταφορικές ρίζες της στο φυτικό βασίλειο – από τη λατινική *cultura*: «άρωση της γης, προετοιμασία του εδάφους για καλλιέργειες, “αγροτική καλλιέργεια”». ¹ Ο αρχαίος Ρωμαίος ρήτορας Κικέρων ήταν εκείνος που χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τον όρο ως μια αγροτική μεταφορά για να περιγράψει την καλλιέργεια της ψυχής, την “*cultura animi*”. Τα έργα του Κικέρωνα συγκαταλέγονται ανάμεσα στα πλέον σημαντικά στην παγκόσμια κουλτούρα – η κεντρική ιδέα είναι η καλλιέργεια μιας “φιλοσοφικής ψυχής” ως το ανώτερο δυνατό ιδανικό ανθρώπινης ανάπτυξης.

Αυτή η αρχική έννοια της κουλτούρας αξίζει οπωσδήποτε προσοχής στα πλαίσια της κατευθυνόμενης από την αγορά εποχής μας, στην οποία κυρίαρχη κουλτούρα είναι η ψυχαγωγία. Ανησυχία προκαλεί το γεγονός ότι τα συντριπτικά ποσοστά της μαζικής κουλτούρας, τηλεόρασης, ταινιών, διαφήμισης και πάνω απ’ όλα των ειδήσεων και της πολιτικής, φιλτράρονται μέσα από τα συμφέροντα ισχυρών ομίλων των μέσων ενημέρωσης. Ενδείξεις αυτής της τάσης είχαν εντοπιστεί με μεγάλη διορατικότητα στη δεκαετία του 1940 από τους κριτικούς θεωρητικούς, Τέοντορ Αντόρνο και Μαξ Χορκχάμερ, οι οποίοι περιέγραψαν την τυποποιημένη, εμπορική

παραγωγή και εμπορία της κουλτούρας στις καπιταλιστικές κοινωνίες ως “βιομηχανία της κουλτούρας”.

Στο βιβλίο τους, *Η Διαλεκτική του Διαφωτισμού*, οι Αντόρνο και Χορκχάιμερ άσκησαν κριτική στην βιομηχανία της κουλτούρας ως ένα μέσον ψυχοκοινωνικού ελέγχου που υπαγορεύει προτιμήσεις και νοοτροπίες, περιορίζει την δύναμη της φαντασίας του χρήστη των μέσων μαζικής ενημέρωσης και μετατρέπει ύπουλα το σκεπτόμενο, διορατικό υποκείμενο σε μη σκεπτόμενο, παθητικό καταναλωτή. Τόνισαν τα προβλήματα που συνδέονται με κάθε σύστημα που «αφομοιώνει τους καταναλωτές του εκ των άνω», είτε είναι ολοκληρωτισμός είτε μονοπωλιακός καπιταλισμός, θεωρώντας ότι «στην προσπάθεια πραγμάτωσης φωτισμένων αξιών λογικής και τάξης, υπονομεύεται η ολιστική δύναμη του ατόμου»². Στην ανάλυσή τους δεν θεωρούν ότι όλα τα παράγωγα αυτού του συστήματος είναι ενδογενώς υποδεέστερα, αλλά ότι «έχουν αντικαταστήσει άλλες μορφές ψυχαγωγίας μη εκπληρώνοντας επαρκώς τους σημαντικούς ρόλους που παίζουν οι καταργηθείσες πλέον, πηγές κουλτούρας»³.

Είτε συμφωνούμε είτε όχι με αυτήν την ανάλυση, βλέπουμε μέσα από ένα εσωτερικό πρίσμα ότι τις δυνάμεις της τυποποίησης λειτουργούν σε πολλούς τομείς, όπως και στην κουλτούρα. Όλα αυτά αποτελούν μέρος της αντίδρασης της ανθρωπότητας σε μία από τις επτά μεγάλες ακτίνες ζωής – την Έβδομη Ακτίνα Τελετουργίας και Τάξης – που κερδίζει διαρκώς δύναμη και κυρίαρχη θέση. Αυτή η ενέργεια «επιβάλλει ορισμένους ρυθμούς πάνω στην ανθρωπότητα», ενώ η πρωταρχική κοσμική λειτουργία της είναι «να εκτελέσει το μαγικό έργο της συγχώνευσης πνεύματος και ύλης για να παραγάγει την εκδηλωμένη μορφή με την οποία η ζωή θα αποκαλύψει τη δόξα του Θεού». Ωστόσο, θα χρειαστεί χρόνος προκειμένου η ανθρωπότητα να μάθει πώς να συνεργάζεται συνετά και επιδέξια με αυτόν τον μεγάλο σκοπό.

Στα κείμενα της Αλίκης Μπέιλη διαβάζουμε ότι,

...έκφραση αυτών των ρυθμών είναι επίσης τα τωρινά μεγάλα πειράματα εθνικής τυποποίησης και οργάνωσης, όπως εκδηλώνονται μέσα από τις μάζες κάθε έθνους... Όμως η νέα εποχή βρίσκεται στο δρόμο της και τίποτε δεν μπορεί να εμποδίσει αυτό που ορίζουν τα άστρα και συνεπώς προβλέπει η Ιεραρχία των καθοδηγητριών Διανοιών. Οι νέοι εκτελεστικοί που θα διαδεχθούν τους τωρινούς δικτάτορες και εξουσίες θα αναλάβουν τον έλεγχο γύρω στο 1955, και θα είναι ζηλωτές και μαθητές της έβδομης ακτίνας στην πλειονότητα των περιπτώσεων η ικανότητά τους για ολοκλήρωση και συγχώνευση στις ορθές γραμμές θα επιφέρει τότε γοργά την αναγκαία διεθνή κατανόηση...

...παρότι η εκπλήρωση της προφητείας είναι αναπόφευκτη, όμως ο παράγοντας του χρόνου μπορεί να μην αποβεί όπως υποδείχθηκε. Αυτό οφείλεται στο ότι οι καταπονημένοι άνθρωποι μηχανισμοί εκείνων στους οποίους ανατέθηκε το έργο μπορεί να αποτύχουν να αντιδράσουν σωστά ή την κατάλληλη στιγμή. Οι εισερχόμενοι αυτοί ζηλωτές και μαθητές της έβδομης ακτίνας μπορεί να κάνουν λάθη και μπορεί να εκτελέσουν το έργο τους με τέτοιο τρόπο ώστε να προκύψει καθυστέρηση»⁴.

Παρά την αρχική πρόοδο μετά το 1955, μια οικονομική μορφή παγκοσμιοποίησης ξεκίνησε τη δεκαετία του 1980 που δεν συμμορφώνεται με την πνευματική απαίτηση της «ανοικοδόμησης του ιερού της ανθρώπινης ζωής» και της «αναδιανομής των παγκόσμιων πόρων σύμφωνα με τον θεϊκό σκοπό». Η πιθανή καθυστέρηση που είχε αναφερθεί είναι γεγονός και η ανάπτυξη του οράματος του Κικέρωνα για τη «φιλοσοφική ψυχή» έχει παρεκτραπεί. Προς ενθάρρυνσή μας όμως, τα κείμενα της Αλίκης Μπέιλη αναφέρουν στη συνέχεια ότι το περιθώριο διαφοράς στο χρονοδιάγραμμα της υλοποίησης θα είναι μόνο «μεταξύ εκατό και τριακοσίων ετών» και στο μεσοδιάστημα:

Μεγάλο μέρος της επιτυχίας στα προσεχή σημαντικά έτη εξαρτάται από το έργο που θα κάνουν όλοι όσοι θα συνδέονται (έστω και αμυδρά) με το Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου. Αν η κοινή γνώμη εκπαιδευθεί στα νέα ιδεώδη, η ορμή της διογκούμενης αυτής παλίρροιας θα διευκολύνει πολύ το έργο των εκτελεστικών της έβδομης ακτίνας, και σε ορισμένες περιπτώσεις θα αποτελέσει γι' αυτούς τη γραμμή της ελάχιστης αντίστασης...⁵

Ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου αυξάνει τώρα σε μέγεθος και επιρροή με μια πληθώρα από δημιουργικές ιδέες, σε ανταπόκριση προς τις τρέχουσες προκλήσεις, ενώ επίσης υπάρχουν αρκετές ενδείξεις ότι αυτόν τον καιρό λαμβάνει χώρα μια επανευθυγράμμιση με το Θείο Σχέδιο μέσα από ένα πλήθος πρωτοβουλιών που διερευνούν πώς μια νέου τύπου κουλτούρα μπορεί να ριζώσει σε κάθε γωνιά του κόσμου. Πουθενά αυτό δεν είναι τόσο σημαντικό όσο στη φιλοσοφία της εκπαίδευσης, καθώς ο τρόπος που εκπαιδεύουμε επηρεάζει τη σκέψη, την αντίληψη, την επιθυμία και τη δράση σε κάθε τομέα της ανθρώπινης προσπάθειας. Ουσιαστικής σημασίας στο σημείο αυτό είναι η παγκόσμια πρωτοβουλία της ΟΥΝΕΣΚΟ *Το μέλλον της εκπαίδευσης – Μαθαίνοντας να μετασχηματιζόμαστε* (Futures of Education: Learning to Become). Αυτός ο νέος στόχος για την εκπαίδευση έχει περιγραφεί ως «παγκόσμια ιθαγένεια για την ανθρώπινη άνθηση»⁶ και το πνεύμα αυτού του ιδεώδους χαρακτηρίζει την έκθεση ορόσημο που μόλις

δημοσιεύτηκε: *Οραματιζόμενοι από κοινού το μέλλον μας – ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο για την εκπαίδευση* (Reimagining our futures together: a new social contract for education). Η έκθεση χρησίμευσε ως το βασικό έγγραφο αναφοράς για την πρόσφατη σύνοδο κορυφής των Ηνωμένων Εθνών με θέμα *Μετασχηματίζοντας την Εκπαίδευση* (Transforming Education).

Αυτή η έννοια της ανθρώπινης άνθησης απασχολεί τώρα τον νου πολλών φωτισμένων στοχαστών και συνδυάζεται άψογα με τη χρήση του όρου “κουλτούρα” από τον Κικέρωνα, καθώς η άνθηση έχει επίσης τις μεταφορικές ρίζες της στο φυτικό βασίλειο – από το λατινικό *florere* «ανθίζω, ευδοκιμώ, ακμάζω». Η μελέτη για την παγκόσμια άνθηση (The Global Flourishing Study) είναι ένα εμπνευσμένο παράδειγμα ενός τέτοιου σκεπτικού – μια πρωτοβουλία ύψους 43 εκατομμυρίων δολαρίων που διεξάγεται σε 22 χώρες και εξετάζει τι σημαίνει η άνθηση και ποιοι παράγοντες την προωθούν, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου που διαδραματίζει η θρησκεία. Μια άλλη πρωτοβουλία – *Οι ανθρωπιστικές σπουδές και το πρόγραμμα ανθρώπινης άνθησης* (The Humanities and Human Flourishing Project) – αποτελεί μια διεπιστημονική συνεργασία με κορυφαίους ερευνητές σε όλο τον κόσμο που διερευνά τη σύνδεση μεταξύ των τεχνών και των ανθρωπιστικών επιστημών και της ευημερίας. Ο Διευθυντής Προγράμματος, Τζέιμς Παβέλσκι (James Pawelski), εξηγεί ότι τα ερωτήματα σχετικά με την “Ευζωία” και τον τρόπο με τον οποίο ακμάζουμε θέτονταν παραδοσιακά στα πλαίσια της φιλοσοφίας, της λογοτεχνίας, του θεάτρου και της τέχνης· ωστόσο στις μέρες μας,

*«η στρατηγική προσέγγιση σε αυτά τα ερωτήματα απευθύνεται περισσότερο στις κοινωνικές επιστήμες... οι κοινωνικές επιστήμες αρέσκονται στη μέτρηση των πραγμάτων... οι τέχνες και οι ανθρωπιστικές επιστήμες τείνουν να ενδιαφέρονται για το νόημα... κι έτσι, με την κοινή συνεργασία τους, ίσως μπορούμε να μάθουμε πώς να μετράμε ολοένα και πιο σημαντικά πράγματα».*⁷

Η έννοια της άνθησης αποδίδεται στον Δρα Μάρτιν Σέλιγκμαν (Martin Seligman), ο οποίος χρησιμοποίησε την εναρκτήρια ομιλία του ως επικείμενος πρόεδρος της Αμερικανικής Ψυχολογικής Εταιρείας το 1998 για να μεταθέσει την εστίαση από την ψυχική ασθένεια και την παθολογία στη μελέτη αυτού που είναι αγαθό και θετικό στη ζωή. Το θέμα της προεδρίας του σηματοδότησε την αρχή ενός νέου τομέα στην ψυχολογία γνωστού ως Θετική Ψυχολογία, μια προσέγγιση που βασίζεται στο έργο πρωτοπόρων της Ανθρωπιστικής Ψυχολογίας όπως ο Αβραάμ Μάσλοου. Ωστόσο, ακόμη και στην Αρχαία Ελλάδα, ο Αριστοτέλης προώθησε την έννοια της ευδαιμο-

νίας⁸ – «την κατάσταση της ανθρώπινης άνθησης ή ευζωίας». Ο όρος συχνά παρερμηνεύεται ως ευτυχία, όμως ελάχιστη σχέση έχει με μια ευχάριστη νοητική και συναισθηματική κατάσταση. Ορίζεται ακριβέστερα ως «η ενέργεια της ψυχής σύμφωνα με την “τελεία” ή “αρίστη” αρετή» ή «ενέργεια σύμφωνα με την λογική, την ύψιστη του ανθρώπου λειτουργία [“ψυχής ενέργεια κατά λόγον”]».⁹

Κομβική ως προς την έννοια της ανθρώπινης άνθησης είναι για την ανθρωπότητα η ανάγκη να κινηθεί προς πιο ουσιαστικούς τύπους δημιουργικότητας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα έρθει σε πραγμάτωση η απροσμέτρητη ποικιλία ποιοτήτων και δυνατοτήτων του Θείου Σχεδίου που αναζητά έκφραση μέσω της ανθρώπινης συνείδησης. Αυτό μας επαναφέρει στην ποιοτική διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην κουλτούρα, όπως την είχε αρχικά οραματιστεί ο Κικέρωνας και την ψυχαγωγία· η διαφορά αυτή καθορίζεται από τη θέση του σημείου έντασης που δημιουργεί στην ανθρώπινη ψυχή. Στόχος για την ανθρωπότητα είναι η συλλογική ανύψωση της συνείδησης από την συναισθηματική στην εννοιακή φύση μέσω ενός σημείου έντασης στο νοητικό πεδίο. Ο ρόλος της πνευματικής κουλτούρας –τοπικής και παγκόσμιας– είναι να προετοιμάσει τη συνείδηση για αυτόν τον μετασχηματισμό μέσα από μια πιο ενεργητική ενασχόληση με τις τέχνες, τις ανθρωπιστικές και τις κοινωνικές επιστήμες. Η ανθρωπότητα αυτή τη στιγμή έχει ανάγκη από μια νέα δυναμική κουλτούρα –τέτοια που πραγματικά καλλιεργεί και εκπολιτίζει– και η οποία, σύμφωνα με τα λόγια της βιολογίστριας και επιχειρηματία στον τομέα της κουλτούρας, Ζαν Κάρλιν (Jan Karlin), θα μετασχηματίσει την *Εποχή της Ψυχαγωγίας* σε μια *Εποχή Δημιουργικότητας*.¹⁰

Στην συντροφικότητα του Ενός Έργου, Lucis Trust

1. Online Etymology Dictionary
2. Paddy Scanell, *Media and Communication*, σ. 47
3. John Durham Peters, *The Subtlety of Horkheimer and Adorno*, σ. 70
4. Αλίκη Μπέλλη, *Εσωτερική Ψυχολογία*, Τόμ. Ι, σσ. 365-7
5. *Αυτόθι*, σ. 368
6. Dr Anantha Duraiappah, Dr Nandini Chatterjee Singh, *Education: Global citizenship for human flourishing*, Open Access Government, (digital publication)
7. James Pawelski, *The Art and Science of Human Flourishing*, YouTube video
8. Η έννοια τέθηκε αρχικά από τον Σωκράτη και καταγράφηκε στα έργα του Πλάτωνα.
9. Internet Encyclopaedia of Philosophy
10. Jan Karlin, *What's Next? Creativity in the Age of Entertainment*.

Ένας νέος τρόπος διαβίωσης αχνοφέγγει πάνω από την ανθρωπότητα

Αλίκη Μπέιλη

Ένας νέος τρόπος διαβίωσης αχνοφέγγει πάνω από την ανθρωπότητα και θα υλοποιηθεί όταν νικηθεί η ιδιοτέλεια, όταν ιδωθούν όπως πρέπει οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις και το όραμα της νέας αυτής παγκόσμιας τάξης διαχωριστεί από κάθε εθνικιστική έννοια και φιλοδοξία.

Θα ζητούσα απ' όλους σας να στοχαστείτε το όραμα της νέας αυτής παγκόσμιας τάξης, διατηρώντας έναν ανοιχτό νου και αντιλαμβανόμενοι ότι ο νέος αυτός τρόπος διαβίωσης αιωρείται πάνω απ' την ανθρωπότητα και θα υλοποιηθεί όταν νικηθεί η ιδιοτέλεια, όταν ιδωθούν όπως πρέπει οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις και το ιδανικό της νέας αυτής παγκόσμιας τάξης διαχωριστεί από κάθε εθνικιστική έννοια και φιλοδοξία. Δεν θα είναι ένας Αμερικάνικος κόσμος ή ένας Γαλλικός κόσμος ή ένας Βρετανικός κόσμος ή ένας ολοκληρωτικός κόσμος. Θα είναι το αποτέλεσμα ενός πολιτισμού που φεύγει και της κουλτούρας που είναι το άνθος αυτού του πολιτισμού, αλλά την ίδια στιγμή δεν θα είναι τίποτε απ' αυτά. Θα είναι ένας ανθρώπινος κόσμος βασισμένος στην ορθή κατανόηση των ορθών ανθρώπινων σχέσεων, στην αναγνώριση των ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών για όλους τους ανθρώπους, για όλες τις φυλές κι όλα τα έθνη και στη θεμελιώδη αντίληψη ότι "ο Θεός εποίησεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων".

Θα είναι ένας κόσμος στον οποίο οι φυλετικές διακρίσεις και οι εθνικές ενότητες θα αναγνωρίζονται ότι εμπλουτίζουν το σύνολο κι ότι συνεισφέρουν στη σπουδαιότητα της ανθρωπότητας. Τέτοιες διακρίσεις και εθνικότητες θα διατηρούνται και θα καλλιεργούνται, όχι σε μια χωριστική απομόνωση, αλλά με την αντίληψη ότι οι πολλές όψεις της ανθρώπινης ανέλιξης και διαφοροποίησης δημιουργούν ένα εκλεκτό σύνολο και ότι όλα τα μέρη αυτού του συνόλου αλληλεξαρτώνται. Όλοι θα κατανοούν τη μεταξύ τους σχέση σε μια προοδευτική, συνθετική, ανθρώπινη προσπάθεια και το εγχείρημα της κοινής διαβίωσης θα παραγάγει ένα ενδόμυχο έργο το οποίο θα ανθίσει στη δημιουργία μιας ομορφιάς κι ενός πλούτου που θα χαρακτηρίζει την ανθρωπότητα σαν σύνολο. Σ' αυτό θα συμμετέχουμε όλοι με σοφία και με μια σχεδιασμένη αποδοτικότητα, προσφέροντας στην πλανητική ζωή και μεταξύ μας αυτό

που έχουμε να συνεισφέρουμε. Αυτό θα γίνει δυνατό επειδή ολόκληρο το ανθρώπινο γένος θα αναγνωρίζεται σαν ουσιαστική μονάδα κι ότι έχει μεγαλύτερη πνευματική σπουδαιότητα από το μέρος.

Δεν είναι μάταιο και φανταστικό όνειρο. Συμβαίνει ήδη. Έχουν ήδη γίνει εμβρυώδη κινήματα προς την παγκόσμια αυτή σύνθεση. Υπάρχει ένα όνειρο ομοσπονδίας, οικονομικής αλληλεξάρτησης και θρησκευτικής ενότητας, συν μιας κοινωνικής και εθνικής αλληλοσυσχέτισης, το οποίο σχηματοποιείται γοργά πρώτα στο νου των ανθρώπων και μετά σε πειράματα. Υπάρχει ένας δεσμός κοινού σκοπού που γίνεται αισθητός από πολλούς στο πολιτικό και οικονομικό πεδίο, ο οποίος δεν είναι ευσεβής πόθος ή φαντασία, αλλά υποδεικνύει μια αναδυόμενη πραγματικότητα. Γίνεται αισθητός και αναγνωρίζεται από τους διανοητές παντού...

Όταν το όραμα της νέας παγκόσμιας τάξης συλληφθεί από τους άνδρες και τις γυναίκες καλής θέλησης σε όλα τα έθνη και γίνει τμήμα της ζωής και του νου κάθε μαθητή και ζηλωτή, τότε το επόμενο βήμα θα είναι να μελετηθούν οι παράγοντες που εμποδίζουν την υλοποίησή του. Γι' αυτό είναι ουσιώδης μια πλατιά ανεκτικότητα κι ένας απροκατάληπτος νους κι αυτές οι ποιότητες είναι σπάνιες στο μέσο σπουδαστή και στον άνθρωπο της μικρής πόλης. Τα περασμένα εθνικά λάθη πρέπει να αντιμετωπισθούν· η ιδιοτέλεια στις σφαίρες του κεφαλαίου και της εργασίας πρέπει να αναγνωριστεί· η τυφλότητα, οι εθνικιστικές φιλοδοξίες, η προσκόλληση σε αρχαίες εδαφικές απαιτήσεις και κεκτημένα δικαιώματα, η κληρονομική κατοχή, η άρνηση παραίτησης από περασμένα κέρδη, οι διαταραχές στις θρησκευτικές και κοινωνικές περιοχές της συνείδησης, η αβεβαιότητα ως προς τις πραγματικότητες της υποκειμενικής και πνευματικής ζωής και οι υποκρισίες που βασίζονται στη γοητεία και το φόβο – όλοι αυτοί οι παράγοντες είναι υφασμένοι στο ζωικό πρότυπο κάθε έθνους ανεξαιρέτα και τους εκμεταλλεύονται οι κακές δυνάμεις και διαφεύγουν από τους καλοπροαίρετους αλλά αδύναμους ανθρώπους του κόσμου. Όλα αυτά πρέπει να ιδωθούν στην αληθινή προοπτική τους. Τα μάτια των ανθρώπων που ζητούν να εργαστούν κάτω από τις Δυνάμεις του Φωτός πρέπει να ανυψωθούν από τον κόσμο των αποτελεσμάτων στο βασίλειο των αιτίων· πρέπει να υπάρξει μια εκτίμηση των παραγόντων που δημιούργησαν και ρύθμισαν το σύγχρονο κόσμο και αυτοί οι προδιαθετικοί παράγοντες πρέπει να αναγνωριστούν για ό,τι είναι.

Διαλογισμός: Ενισχύοντας τα Χέρια του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου

I. ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ

Είμαι ένα με τους αδελφούς μου στον όμιλο και ό,τι έχω είναι όλα δικά τους. Είθε η αγάπη που είναι μέσα στην ψυχή μου να διαχυθεί προς αυτούς. Είθε η δύναμη που είναι μέσα μου να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει. Είθε οι σκέψεις που δημιουργεί η ψυχή μου να φτάσουν ως αυτούς και να τους ενθαρρύνουν.

II. ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ Αναγνωρίζουμε τη θέση μας, ως όμιλος, μέσα στο κέντρο καρδιάς του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου. Προβάλλουμε νοερά μια γραμμή φωτεινής ενέργειας προς την πνευματική Ιεραρχία, το κέντρο της πλανητικής καρδιάς, προς το Χριστό, την «καρδιά της αγάπης» μέσα στην Ιεραρχία και προς τη Σαμπάλλα, «όπου η θέληση του Θεού είναι γνωστή».

III. ΑΝΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ Εστιάζουμε το νου για λίγες στιγμές πάνω στον πλανητικό ρόλο του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου που μεσολαβεί μεταξύ Ιεραρχίας και ανθρωπότητας και διαλογίζεται το Σχέδιο σε ύπαρξη.

IV. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ Στοχαζόμαστε πάνω στη σπερματική σκέψη: Μέσω της εντύπωσης και της έκφρασης μερικών μεγάλων ιδεών, η ανθρωπότητα πρέπει να οδηγηθεί στην κατανόηση των θεμελιωδών ιδανικών που κυβερνούν τη νέα εποχή. Αυτός είναι ο μεγαλύτερος στόχος του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου.

V. ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΞΗ Οραματιζόμαστε την καταστάλαξη της θέλησης-για-το καλό, την ουσιαστική αγάπη, σ' όλο τον πλανήτη. Από τη Σαμπάλλα, μέσω της πλανητικής καρδιάς, την Ιεραρχία, μέσω του Χριστού, το Νέο Όμιλο Εξυπηρετητών του Κόσμου, μέσω των ανθρώπων καλής θέλησης παντού στον κόσμο και τελικά μέσω της καρδιάς και της διάνοιας ολόκληρης της ανθρώπινης οικογένειας.

VI. ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ Συλλογιζόμαστε τους πολλούς τρόπους με τους οποίους «η Δύναμη της μίας Ζωής» και «η Αγάπη της μίας Ψυχής» πραγματοποιούνται στον κόσμο, μέσω των μελών του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου και έτσι δομούν τη «σκεπτομορφή της επίλυσης» των παγκόσμιων προβλημάτων.

VII. ΔΙΑΝΟΜΗ Εκφωνούμε τη Μεγάλη Επίκληση και καθώς το κάνουμε, οραματιζόμαστε την ανθρώπινη συνείδηση να ακτινοβολεί από το φως, την αγάπη και τη δύναμη:

*Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.*

*Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός* να γυρίσει στη Γη.*

*Από το κέντρο όπου η θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.*

*Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.*

*Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη
ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.*

ΟΜ ΟΜ ΟΜ

*Πολλές θρησκείες πιστεύουν σε έναν Παγκόσμιο Δάσκαλο, έναν «Ερχόμενο», τον οποίον αποκαλούν με διάφορα ονόματα, όπως Κύριος Μεϊτρέγια, Ιμάμ Μαχντί, Κάλκι Αβατάρ και Μποντισάτβα. Αυτές οι εκφράσεις χρησιμοποιούνται ορισμένες φορές σε διασκευές της Μεγάλης Επίκλησης για ανθρώπους συγκεκριμένων δογμάτων.

Σε Αναζήτηση μιας Νέας Κουλτούρας: Προοπτικές για την Ανθρώπινη 'Ανθηση

Διαδικτυακό Σεμινάριο Παγκόσμιας Καλής Θέλησης Σάββατο 29 Οκτωβρίου 2022

Στη νέα εποχή ... δεν θα έχουμε πολιτισμούς και τις αναδυόμενες κουλτούρες τους, αλλά μία παγκόσμια κουλτούρα και έναν αναδυόμενο πολιτισμό. Α. Μπέιλη

Μια παγκόσμια κουλτούρα δημιουργείται από τον νέο όμιλο εξυπηρετητών του κόσμου, εκείνους τους στοχαστές και οραματιστές που βρίσκονται σε κάθε έθνος και σε κάθε τομέα της ανθρώπινης δράσης. Η προσπάθειά τους να καθιερώσουν οικουμενικές αρχές ορθών σχέσεων, καλής θέλησης και μερισμού μέσα στον ζωντανό και δραστήριο κόσμο της ανθρώπινης διαβίωσης κατασταλάζει νέους τρόπους προσέγγισης του κόσμου που τιμούν τόσο την ενότητα όσο και την διαφορετικότητα.

Ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου αυξάνει τώρα σε μέγεθος και επιρροή με μια πληθώρα από δημιουργικές ιδέες, σε ανταπόκριση προς τις τρέχουσες προκλήσεις, ενώ επίσης υπάρχουν αρκετές ενδείξεις ότι αυτόν τον καιρό λαμβάνει χώρα μια επανευθυγράμμιση με το Θείο Σχέδιο μέσα από ένα πλήθος πρωτοβουλιών που διερευνούν πώς μια νέου τύπου κουλτούρα μπορεί να ριζώσει σε κάθε γωνιά του κόσμου.

Σας προσκαλούμε να συμμετάσχετε μαζί μας σε τρεις εκδηλώσεις που θα μεταδοθούν από τα τρία πλανητικά κέντρα, σε μια ημέρα με συζητήσεις, στοχαστικές σκέψεις και διαλογισμούς μέσω διαδικτύου. Επιστρατεύοντας την δύναμη της φαντασίας θα φωτίσουμε την πορεία προς τα εμπρός σε συζητήσεις με ομιλητές, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν διάφορους τομείς συμβάλλοντας στην αναδυόμενη κουλτούρα και πολιτισμό.

Συνδεθείτε στο: www.worldgoodwill.org/seminar_2022

Γενεύη: 11.00 – 14.00 ώρα Ελλάδας
Λονδίνο: 16.00 – 19.00 ώρα Ελλάδας
Νέα Υόρκη: 20.00 – 23.00 ώρα Ελλάδας

Σεμινάριο Λονδίνου: 16.00 – 19.00 ώρα Ελλάδας

Καλωσόρισμα και Εισαγωγικές Σκέψεις: Όμιλος Κεντρικών Γραφείων

Κομβική ως προς την έννοια της ανθρώπινης άνθησης είναι για την ανθρωπότητα η ανάγκη να κινηθεί προς πιο ουσιαστικούς τύπους δημιουργικότητας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα έρθει σε πραγμάτωση η απροσμέτρητη ποικιλία ποιοτήτων και δυνατοτήτων του Θείου Σχεδίου που αναζητά έκφραση μέσω της ανθρώπινης συνείδησης. Πρώτη ομιλήτρια είναι:

Η βραβευμένη με Grammy Ζαν Κάρλιν, βιολίστρια, παραγωγός, εκπαιδευτικός και επιχειρηματίας στον τομέα της κουλτούρας. Το βιβλίο της **Τι έπεται? Η δημιουργικότητα στην εποχή της ψυχαγωγίας** κέρδισε το 2020 ένα Βραβείο Αριστείας Βιβλίου και το 2019 ένα Διεθνές Βραβείο Προτιμώμενου από τους Αναγνώστες Βιβλίου. Έχοντας παράγει και εκτελέσει πάνω από τριάντα ηχογραφήσεις CD είχε σαν αποτέλεσμα οκτώ υποψηφιότητες για Grammy και

δύο βραβεία. Η Ζαν Κάρλιν είναι ιδρύτρια και εκτελεστική διευθύντρια του L.A. International New Music Festival και του Southwest Chamber Music, ενός μουσικού συνόλου με έδρα τη Νότια Καλιφόρνια. Το 2010 διοργάνωσε τη μεγαλύτερη πολιτιστική ανταλλαγή και μουσικό φεστιβάλ στην ιστορία, μεταξύ των ΗΠΑ και του Βιετνάμ.

Στο πνεύμα της προώθησης μιας κουλτούρας που θα αφήσει να λάμψουν στην πράξη όσο και στη θεωρία οι καλύτερες πλευρές της ανθρωπότητας, το δεύτερο μέρος του Σεμιναρίου θα πραγματοποιηθεί με τη μορφή εργαστηρίων. Μπορείτε να μετάσχετε βιωματικά στις παρουσιαζόμενες πρακτικές των καλεσμένων ομιλητών που αποσκοπούν στην ενδυνάμωση της καλής θέλησης στις ατομικές, ομαδικές και παγκόσμιες υποθέσεις.

Συνδεθείτε με τη διαδικτυακή μετάδοση στο:
www.worldgoodwill.org/seminar_2022

Στοχαστικές σκέψεις με θέμα: Μια Κουλτούρα για την Ανθρώπινη Άνθηση

Προετοιμασία για το διαδικτυακό σεμινάριο
της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης,
Σάββατο 29 Οκτωβρίου 2022 – Γενεύη, Λονδίνο και Νέα Υόρκη.

Ζούμε σε μια στιγμή αναταραχής όπου ένας πολιτισμός πεθαίνει και ένας άλλος αρχίζει να γεννιέται. Αυτός ο νέος πολιτισμός βασίζεται στη γεφύρωση των τριών μεγάλων διαχωρισμών της εποχής μας: του οικολογικού, του κοινωνικού και του πνευματικού.

Όττο Σάρμερ (Otto Scharmer)

Η ελπίδα για έναν ασφαλή και βιώσιμο κόσμο βρίσκεται στους πειθαρχημένους αντικομοφομιστές που είναι αφοσιωμένοι στη δικαιοσύνη, την ειρήνη και την αδελφοσύνη.

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ

Η Νέα Εποχή θα κομίσει τελικά έναν πολιτισμό και μια κουλτούρα που θα διαφέρουν τελείως από οτιδήποτε ήταν γνωστό ως τώρα. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω εδώ, ότι όλοι οι πολιτισμοί και οι κουλτούρες συνιστούν εξωτερικεύσεις – τροποποιημένες, εξειδικευμένες και προσαρμοσμένες στις φυλετικές και εθνικές ανάγκες – της δυναμικής, παλλόμενης και σχεδιασμένης δραστηριότητας των μυημένων και των μαθητών του κόσμου που αποτελούν την Ιεραρχία της συγκεκριμένης εποχής. Τα σχέδια Τους, η σκέψη Τους και η ζώσα δυναμικότητά Τους διαχύνονται ακατάπαυστα και επηρεάζουν τη συνείδηση των μαθητών Τους· οι τελευταίοι υποβιβάζουν τις εισρεύσεις ενέργειες έτσι ώστε οι στοχαστές και οι ιδεαλιστές να μπορέσουν να συλλάβουν με μεγαλύτερη ακρίβεια τις νέες αυτές αναδυόμενες αλήθειες. Τελικά οι αλήθειες που συνελήφθησαν μ' αυτό τον τρόπο, μεταβάλλουν τη συνείδηση της ανθρωπότητας ως σύνολο και την ανυψώνουν ... έτσι προκύπτουν τρόποι καθημερινής ζωής, πολιτισμένες μέθοδοι επαφής και πολιτιστικές αναπτύξεις.

Αλίκη Μπέιλη

Ο ρόλος της κουλτούρας είναι ότι αποτελεί τη μορφή μέσω της οποίας εμείς ως κοινωνία αναλογιζόμαστε ποιοι είμαστε, πού ήμασταν και πού ελπίζουμε να είμαστε.

Ουέντελ Πιρς

Ο θρίαμβος της κουλτούρας είναι να υπερνικήσει την εθνικότητα.

Ραλφ Ουάλντο Έμερσον

Οι διαφορές στην κουλτούρα δεν θα έπρεπε να μας χωρίζουν τον ένα από τον άλλο· αντ' αυτού, η ποικιλομορφία στην κουλτούρα δημιουργεί μια συλλογική δύναμη που μπορεί να ωφελήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Ρόμπερτ Άλαν

Για να δημιουργήσουμε έναν κόσμο στον οποίο η ζωή μπορεί να ανθεί και να ευημερεί, θα πρέπει να αντικαταστήσουμε τις αξίες και τους θεσμούς του καπιταλισμού με αξίες και θεσμούς που τιμούν τη ζωή, εξυπηρετούν τις ανάγκες της ζωής και αποκαθιστούν το χρήμα στον σωστό του ρόλο ως υπηρέτη. Πιστεύω ότι στην πραγματικότητα καλούμαστε ως είδος να κάνουμε ένα βήμα σε ένα νέο επίπεδο συνείδησης και λειτουργίας.

Ντέιβιντ Κόρτεν

Θα ήθελα εδώ να επεκταθώ κάπως στην ερμηνεία των πολύ χρησιμοποιημένων (συχνά λαθεμένα) λέξεων: κουλτούρα και πολιτισμός. Γιατί ο αντικειμενικός σκοπός όλης της εκπαίδευσης είναι η δημιουργία κάποιας μορφής κουλτούρας – υλικής ή πνευματικής ή υλικής και πνευματικής. Η εκπαίδευση είναι ο κύριος πράκτορας στον κόσμο.

Πολιτισμός είναι η αντίδραση της ανθρωπότητας στο σκοπό κάθε ιδιαίτερης παγκόσμιας περιόδου. Σε κάθε εποχή κάποια ιδέα πρέπει να εκφρασθεί στον τρέχοντα φυλετικό ιδεαλισμό. ...

Κουλτούρα είναι η προσέγγιση των δύο δρόμων – της αισθαντικότητας και του νου· των δύο κόσμων – της ευαισθησίας και της σκέψης· και των στάσεων, συγγενικών στη φύση τους, που θα κάνουν τον άνθρωπο ικανό να ζήσει σαν ένα νοήμον, υποκειμενικό ον μέσα σ' έναν απτό φυσικό κόσμο. Ο άνθρωπος με κουλτούρα συνδέει τον κόσμο της έννοιας με τον κόσμο των εμφανίσεων και τους θεωρεί στο νου του ... σαν να συνιστούν έναν κόσμο με δύο όψεις. Κινείται με την ίδια ελευθερία και στους δύο κόσμους και μάλιστα ταυτόχρονα όσον αφορά τη συνείδησή του ή την αίσθηση της επίγνωσής του... Ένα ανθρώπινο ον πρέπει αναγκαστικά να είναι ένας άνθρωπος ικανός να ζει στον κόσμο των εξωτερικών πραγματικοτήτων και ικανός την ίδια στιγμή ν' αναγνωρίζει ότι ζει σ' έναν εσωτερικό κόσμο, σαν νους και ψυχή.

Αλίκη Μπέιλη (προσαρμοσμένο)

...για να κινηθούν τα πράγματα προς ανώτερα επίπεδα τάξης, ομορφιάς και καλοσύνης, πρέπει να συνεχίσει να εξελίσσεται η συνείδηση... Καθώς η συνείδηση εξελίσσεται μέσα από εμάς, οι πολύ πραγματικές μας προτιμήσεις για την ζωή και οι επιλογές που κάνουμε μεταβάλλονται και αναδύονται νέες αξίες, κοσμοθεωρίες, προτιμήσεις και τρόποι ύπαρξης. Καθώς αυτό συμβαίνει μεταξύ διαφορετικών ατόμων, αυτές οι εξωτερικές αλλαγές αξιών, κοσμοθεωριών, προτιμήσεων και τρόπων ύπαρξης αποτελούν αντανάκλαση της εξέλιξης της κουλτούρας – καθώς εξελίσσεται το εσωτερικό του Σύμπαντος, εξελίσσεται και το εξωτερικό.

Τζέραντ Ζένεχι (Gerard Senehi)

Η ανθρώπινη ιστορία είναι μια μακριά συνέχεια όπου μια κουλτούρα δημιουργείται και μια κουλτούρα χάνεται. ... Σήμερα, σε αυτό το σημείο της ανθρώπινης ιστορίας, βλέπουμε την απώλεια μιας τεράστιας γλωσσικής όσο και πολιτισμικής ποικιλομορφίας. Βλέπουμε, επίσης, την πρόσβαση σε πληροφορίες με τρόπους που δεν ήταν ποτέ ως τώρα εφικτοί, συνδέσεις μεταξύ ανθρώπινων ομάδων που ουδέποτε ήταν εφικτές στο παρελθόν· ευκαιρίες για μια απίστευτη ποικιλία διαφορετικών πολιτιστικών κοινοτήτων και πληθυσμών, με πρόσβαση στην τεχνολογία, στη λήψη αποφάσεων σε παγκόσμιο επίπεδο, κάτι που ούτε αυτό ήταν ποτέ δυνατόν στο παρελθόν. Κατά συνέπεια, είμαστε πιο αλληλένδετοι. Επικοινωνούμε περισσότερο από ποτέ, κι αυτό πιστεύω ότι είναι εξαιρετικά θετικό. Υπάρχει, όμως, πάντοτε απώλεια σε συνδυασμό με τα οφέλη. Πάντοτε υπήρχε.

Κριστίν Λεγκόρι (Christine Legare)

Μια από τις ανώτερες ενέργειες που μπορούμε να αντιληφθούμε ως ανθρώπινα όντα είναι να αναλογιστούμε ποιοι είμαστε και τι αυτό σημαίνει με όρους του πώς συμβιώνουμε ... από κοινού – μια διαρκής αλληλεπίδραση στη σχέση ανάμεσα στην εξέλιξη της συνείδησης και την εξέλιξη της κουλτούρας.

Τζέραντ Ζένεχι

Η ανθρώπινη άνθηση επιφέρει τη βέλτιστη συνεχή ανάπτυξη του δυναμικού των ανθρώπων και εκ παραλλήλου την ευζωία των ανθρώπων, που σημαίνει ότι εμπλέκονται σε σχέσεις και δραστηριότητες που έχουν νόημα, δηλαδή ευθυγραμμίζονται τόσο με τις δικές τους αξίες όσο και με τις ανθρωπιστικές αξίες, με τρόπο ικανοποιητικό γι' αυτούς. Η άνθηση καθορίζεται από τη ατομική συμβολή και έχει ανάγκη από ένα ευνοϊκό περιβάλλον.

Ινστιτούτο Εκπαίδευσης Μαχάτμα Γκάντι της ΟΥΝΕΣΚΟ για την Ειρήνη και τη Βιώσιμη Ανάπτυξη (MGIEP)

Η ιδέα ενός παγκόσμιου πολίτη δεν υπήρξε ποτέ κάτι πιθανό στο παρελθόν. Οι άνθρωποι εξελίχθηκαν στα πλαίσια διαβίωσης σε μικρές ομάδες. Σε μεγάλο βαθμό η ψυχολογία μας είναι προσανατολισμένη στη διαβίωση σε μικρές σχετικά ομάδες. Αυτό τώρα ισχύει και για τις πολιτιστικές μας κοινότητες, σε κάποιες περιπτώσεις, από εκατοντάδες εκατομμύρια άλλους ανθρώπους. Βρισκόμαστε, λοιπόν, σ' ένα σημείο της ανθρώπινης ιστορίας όπου δημιουργούμε παγκόσμια κουλτούρα. Και στο εξής, αυτή η διαδικασία του παγκόσμιου πολίτη θα πρέπει να είναι πιο περιεκτική· θα πρέπει να περιλαμβάνει και να αντλεί από την τεράστια δύναμη της πολιτιστικής ποικιλομορφίας. Το γεγονός ότι η ανθρώπινη κουλτούρα έχει μεγαλύτερη ποικιλομορφία από την κουλτούρα οποιουδήποτε άλλου ζωικού είδους είναι μακράν η μεγαλύτερη δύναμή μας. Αντλώντας από ένα απέραντο ρεπερτόριο τεχνολογικών εργαλείων, συστημάτων γνώσης, γλωσσών, ποικιλομορφίας σκέψης — όσο περισσότερα έχουμε να αντλούμε από αυτά τόσο καλύτερες θα είναι οι λύσεις μας, καθώς και οι εκβάσεις μας.

Κριστίν Λεγκόρι

Εάν θεωρούμε ότι το αντικείμενο της ζωής είναι απλώς να προσφέρουμε ικανοποίηση στον υλικό Εαυτό μας και να τον διατηρούμε σε άνεση, και ότι η υλική άνεση προσφέρει την υψηλότερη δυνατή κατάσταση ευτυχίας, συγχέουμε το κατώτερο με το ανώτερο και έχουμε πλάνη της αλήθειας. Ο υλικός τρόπος ζωής μας είναι συνέπεια της υλικής σύστασης του σώματός μας. Είμαστε «σκουλήκια της γης» γιατί κολλάμε με όλες τις επιθυμίες και τις φιλοδοξίες μας στη γη. Αν μπορέσουμε να περάσουμε σε ένα μονοπάτι εξέλιξης, με το οποίο θα γίνουμε λιγότερο υλικοί και πιο αιθέριοι, θα εγκαθιδρυόταν μια πολύ διαφορετική τάξη πολιτισμού. Πράγματα που τώρα φαντάζουν αναγκαία και απαραίτητα θα έπαυαν να έχουν χρησιμότητα...

Ωστόσο, όλες αυτές οι ανάγκες υπάρχουν μόνο και μόνο επειδή τις έχει δημιουργήσει ο ίδιος ο άνθρωπος. Διαμορφώνουν την κατάσταση με την οποία αισθάνεται τώρα καλά μαζί της και τον δελεάζουν να παραμένει σε αυτή την κατάσταση και να μην επιθυμεί τίποτα ανώτερο. Ενδέχεται ακόμη και να εμποδίζουν την ανάπτυξή του αντί να την προωθούν. Αν περνούσαμε σε μια ανώτερη κατάσταση όπου δεν θα απαιτούσαμε πλέον τέτοια πράγματα, θα έπαυαν αυτά να είναι αναγκαία και θα κατέληγαν να γίνουν ακόμη και ανεπιθύμητα όσο και άχρηστα· αλλά είναι η λαχτάρα και η σπατάλη σκέψης για αύξηση των απολαύσεων της κατώτερης ζωής που εμποδίζουν τον άνθρωπο να εισέλθει στην ανώτερη κατάσταση.

Φραντς Χάρτμαν

**Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK**

**866 United Nations Plaza
Suite 482
New York, NY 10017
USA**

**Rue du Stand 40
1204 Geneva
Switzerland**

www.lucistrust.org

Καταχωρημένο στο ΗΒ ως εκπαιδευτικό
φιλανθρωπικό ίδρυμα No. 216041
Εταιρεία No. 305704
Το Lucis Trust περιλαμβάνεται στις οργανώσεις
συμβουλευτικού χαρακτήρα του ΟΗΕ (ECOSOC)